

Made in

Kulturtidning
av och för barn
på Norra Hisingen

• Nr 2 December 2012

KÄRRA

Kolla vad vi på Tärningen har skrivit! sid 4-5, 9 & 10-15

MIKAEL

författare med bollkoll

sid 3

INTI

författare med kroppskoll

sid 9

JONAS

lärare med musikkoll

sid 6

Barn i PALESTINA får brev från KÄRRA sid 4-5

FOTO: POURIA AHMADI

OMSLAGET: Barn från Tärningen som varit med och gjort av Made in Kärra nr 2. **Längst bak fr v:** Simon, Amanda, Felicia, Kajsa, Kajsa, Homeira och Cornelia. **Mellanraden:** Gabriel, Emma, Linda, Fanny, Veronika, Elin och Emily. **Längst fram:** Lovisa, Tilda, Vilma och Nathalie.

Nr 2 2012

Tidningen Made in Kärra ges ut av Författarcentrum Väst med stöd av Göteborgs Stad/ Social resursförvaltning och stadsdelnämnden Norra Hisingen. Tidningen distribueras gratis till samtliga elever mellan 10 och 13 år i Kärras skolor.

 Göteborgs Stad
Social resursförvaltning

 Göteborgs Stad
Norra Hisingen

Chefredaktör/ansvarig utgivare
Homeira Tari, 070 751 64 28
homeira.tari@madeinbacka.com

Redigering & grafisk form
Stefan Eliasson, 0739 19 14 12
stefan@eliassoninformation.se

Administration
Majvi Liljegren
majvi.liljegren@forfattarcentrum.se

Tryck
Hylte Tryck AB

Hemsida
www.madeinbacka.com
Ansvarig: Sahar Amini

FOTO: TANAZ DARAEI

Social resurs och Norra Hisingen håller ljuset tänd för er

MÖRKRET och kylan har fallit ner över vår magiska livsmiljö, Sverige! Många fåglar har vandrat från landet till varmare länder för att kunna överleva och återflyga till oss, nästa vår. Men det finns fåglar som inte reser, de stannar kvar och försöker klara mörkret och kylan självständigt eller genom hoppet och kärleken som vi människor ger dem. Vi hänger mat i de nakna träden, bygger ett litet bo åt dem på våra balkonger o s v.

Vi, som fåglar, naturen och andra varelser behöver ha ett hopp och kärlek för att kunna klara av livets tunga årstider, tårar, ilska, ensamhet och smärta.

I allt mörker,
i all längtan,
i all smärta som vi befinner oss i då och då i livet räcker bara en droppe av hopp, ett litet ljus av kärlek i varandras själ för att minska smärtan, sorgen och bli starkare och orka mer i livet..

Jag har länge drömt om att barnen

i Norra Hisingen skulle ha en egen tidning. Ni ska veta att vägen dit har varit lång och slitsam men värd och meningsfull. Förra året var det Allmänna arvsfonden som gjorde så att vi kunde förverkliga drömmen och nu är det Socialresurs och Norra Hisingen som gett oss möjligheten att jobba fram Made in Kärra nr 2.

I det här numret kan ni läsa brev till barnen i Palestina många intressanta dikter, berättelser och reportage från fritidsgården Tärningen och Kärraskolans elever i årskurs 4.

Till sist vill jag passa på och tacka personalen – Mona Skog och Katarina Spalding på Tärningen och läraren Eva Liljblad på Kärraskolan för ett jättebra samarbete och önska alla en riktigt God Jul, Gott nytt år och hälsa och glädje i livet.

Med all kärlek och respekt

Homeira Tari
Kulturpedagog och författare

Mikael Thörnqvist – en författare med

BOLL KULL

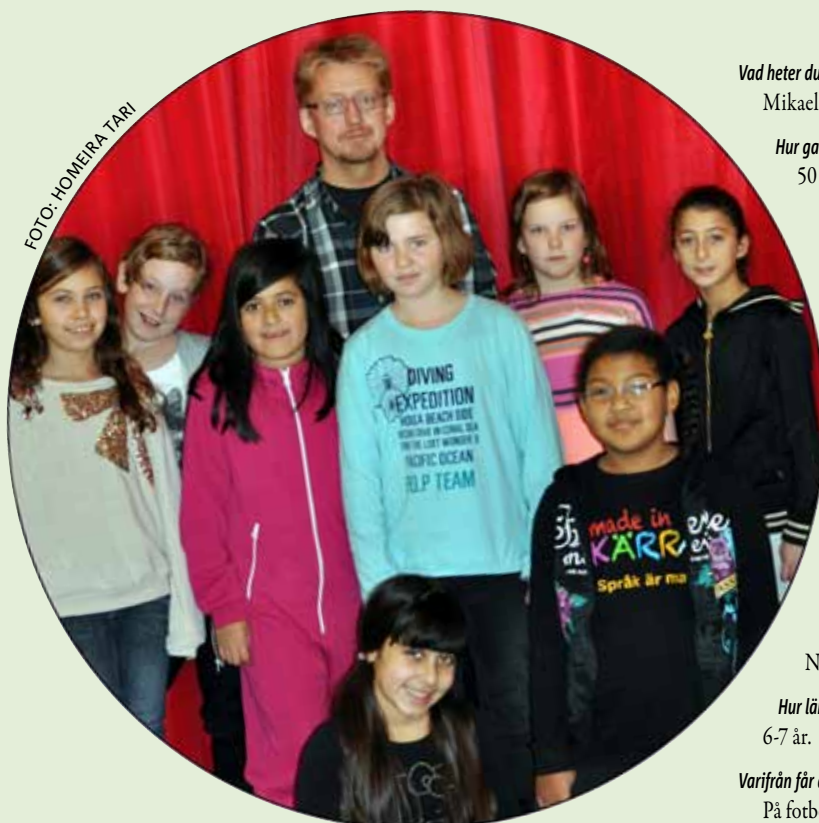

FOTO: HOMERIA TARI

Vad heter du?

Mikael Thörnqvist.

Hur gammal är du?

50 år.

Har du fru och barn?

En fru och tre barn, fru Katarina, barn Elin, Linnea och Sebastian.

Vilka skolor har du gått i?

Björkhöjskolan, Grevegårdsskolan och Majorna-gymnasiet.

Vad ville du bli när du var liten?

Fiskare eller målare.

Varför blev du författare?

För att det inte fanns så många tjejfotbollsböcker.

Älskade du att skriva när du var barn?

Nej, jag älskade att läsa.

Hur länge har du skrivit böcker?

6-7 år.

Varifrån får du inspiration till dina böcker?

På fotbollsplanen.

Vilken var din första bok?

Fotboll och Kyssar.

Hur många böcker har du skrivit?

Sju stycken i samma serie.

Är det roligt att vara författare? Vad är roligast?

Ja, det är roligt man får nästan bestämma allt själv.

Vilken är din favoritbok, egen eller andra författares?

Min egen: *Dribblingar med döden* och *Doktor Glas* av Hjalmar Söderberg.

Hur kommer du på bokens titel?

Titeln måste vara fräck och hänga ihop med vad boken handlar om.

Om du inte skrev böcker, vad skulle du jobba med då?

Läkare, psykolog eller privatdetektiv.

Vad gör du på fritiden?

Jag är ledare för ett fotbollslag och jag läser många böcker.

Vilket tema skriver du helst om?

Fotboll och känslor.

**Nicole, Annie,
Alexandra, Tilda,
Felicia, Rosita,
Aja och Grace**
Årskurs 4, Kärraskolan

I raden framför Mikael står fr v Nicole Burgos Lezama, Annie Nilsson, Alexandra Lindberg, Tilda Mustonen, Felicia Karlsson och Rosita Wanes. Framför dessa ses Aja Yousif och Grace Soares Dos Reis.

Tärningen skriver brev till barn i Palestina

FOTO: POURIA AHMADI

Emelie, Evelina och Cornelia.

Hej!

Jag heter Kajsa och bor i Sverige. Jag är tolv år, jag hoppas att det löser sig där nere. Kom ihåg att inget är omöjligt. Ha hoppet uppe för att den som är värd dina tårar, skulle aldrig få dig att gråta men när du ändå gråter, håll huvudet högt så att dina tårar inte sjunker så lågt som personen som fått dig att gråta. Och du som läser det här, glöm inte att det kommer bli bättre, det kommer att lösa sig. Kanske inte just nu men tänk på något bättre.

Hälsningar

Kajsa

Hej. Jag heter Tilda och är 10 år gammal. Jag kommer från Sverige. Jag gillar dans. Jag klättrar och dansar på fritiden. Jag gillar att läsa och skriva.

Frågor:

Kan du läsa?

Gillar du dans?

Hur gammal är du?

Tilda Åkerman

Hej. Jag heter Lisa och är 10 år. Jag går i Klarebergsskolan, klass 4A. Jag är kvartsdansk. Min mormor är danska men hon pratar svenska och bor i Sverige! Jag bor på Klockarevägen i Hisings Kärra. Jag har en fågel som heter Solol.

Ta hand om dig. Och ha det bra. Kul att du läser detta!

HEJ DÅ!

Hoppas att du svarar.

Snälla!

Lisa

Hej, jag heter Frida och är 11 år. Jag bor i Sverige. Jag går i en skola som heter Klarebergsskolan. Hopp och kärlek är bra att ha. Så hoppas att ni har det. Jag har en hund som heter Fidge. Jag gillar att dansa, bada, shoppa och smink, hundar, rosa.

Mitt favoritämne är slöjd. Firar ni jul där? I sådana fall, God jul!

Kram från mig!

Frida Ekholm

Vi heter Emelie, Jennifer, Ava, Elise, Ida och Linnéa. Vi är från Sverige. Här är en dikt, den rimmar kanske inte på ert språk.

Rosor är röda

Violor är blå

Hoppas ni har det bra ändå

Vi vill ge er hopp och kärlek.

Hejdå!

P.S Vi är 10 år och vi hoppas att ni skriver tillbaka!

FOTO: POURIA AHMADI

I bakre raden står fr v Cornelia, Veronika, Frida och Emma. I främre raden Tilda, Vilma, Lovisa, Lisa och Amanda.

Hej!

Vi är från Sverige. Vi går i skolan, gör ni det?
Hur har ni det i ert land? Hur många år är ni?
Vilken klass går ni i? Vilka är er favoritfärger?
Vad har ni för djur i naturen i ert land? Vi har:
Älg, räv, hare, fåglar, ekorrar, igelkottar, rådjur
och möss.
Vad gör ni på er fritid? Vi går i gitarrlektioner,
dans och handboll. Efter skolan spelar vi ett
spel som heter Just Dance 3 och 4. Det är ett
dansspel på tv.

Går ni i någon sport/dans? Spelar ni något
instrument? Vad har ni på er iskolan?

Med vänlig hälsning

Cornelia 10 år och Hanna 11 år

Hej, jag heter Frida och är 11 år. Jag bor i
Sverige. Jag går i en skola som heter Klare-
bergskolan. Hopp och kärlek är bra att ha.
Så hoppas att ni har det. Jag har en hund
som heter Fidde. Jag gillar att dansa, bada,
shoppa och smink, hundar, rosa.

Mitt favoritämne är slöjd. Firar ni jul
där? I sådana fall, God jul!

Kram från mig!

Frida Ekholm

Hej!

Frågor:

Vad äter du? Går du i skolan? Vad har du på dig i skolan? Vad har du för religion?
Går du någon gång på party eller kanske kalas? Vad har du på dig då?

Hur många år är du? När fyller du år? Vad heter du/ni? Hur ser det ut i ditt
land? Är det ofta krig där du bor? Har du några syskon? Har du några föräldrar?
Kan du läsa? Kan du skriva?

Om Mig:

Jag är kort. Jag heter Lovisa. Jag kan läsa och skriva. Jag är 10 år. Jag gillar musik
och att måla. Jag bor i Sverige. Jag går i skolan och har en lillebror. Jag har en
mamma och pappa. Här i Sverige är det fint och här är det vanligt med ett djur
som heter älg.

Lovisa Kallay Blomberg

Hur ser du varje dag? Hur ser du när du
går till skolan, som du gör? Har du någon
hobby?

Vad gör du på helgen? Har ni någon lov?

Vad gör du varje dag?

Med vänliga hälsningar

Veronika Prosner

Musik + musiklärare = Jonas Palm

VI INTERVJUADE Jonas Palm för att vi ville skriva om musik och han vet väldigt mycket om musik.

Musik är ganska viktigt i världen. Utan musik skulle det inte finnas musikintressen, som gitarr det är ganska populärt. Och piano, det är kul. Men såklart finns det jättemånga andra instrument. Du kan inte testa alla, men du kan testa ett eller två. Musik är väldigt roligt och ibland avslappnande. Men instrument har olika stilar. Om du vill testa något elegant så börja med piano. Om du vill testa något skönt och bärbart testa gitarr. Men ni kanske tycker olika så testa vad du vill. Vi träffade Jonas Palm i röda huset i Kärras skola. Vi var där i en halvtimme. Det öregnade.

Vad betyder musik för dig?

Det betyder jättemycket. Fru-gan spelar också. Jag är aktiv i flera olika sammanhang. Det betyder glädje och gemenskap.

Hur tror du världen skulle vara utan musik?

Utan musik i världen skulle allt vara stelt och tråkigt.

Kommer det mer eller mindre folk till kulturskolans lektioner?

Det är en lång kö, men de flesta vill spela gitarr. Det är populärt. Cello är lite svårare.

Varför ville du bli musiklärare?

Jag provade och läste naturkunskap. Det var roligt, men jag saknade musikens värld.

Vilket var det första instrument du lärde dig?

Det första jag lärde mig var sång, flöjt, cello och sedan gitarr.

Varför tycker du att folk ska lära sig spela musik?

För att det är något annat än vanliga skolan. Musik är en del av livet. Musik är glädje. Det är också roligt att kunna någonting.

Hur många uppvisningar har du varit på?

Hundratals. Många, många varje år.

Varför gillar du musik?

Musik är glädje. Man får vara med andra. Musiken är ett universellt språk.

Hur många instrument spelar du?

Gitarr, cello, lite piano, lite fiol och lite flöjt.

Vilken är din favorit musikstil?

Jag gillar 60-talspop, hårdrock och sedan älskar jag vanlig musik.

Vilken är din favoritlåt?

Jag älskar en låt som heter Blackened med Metallica.

**Noah Halldorf
Vilma Edlund**

Årskurs 4 Kärraskolan

FOTO: RASMUS ANDERSSON

Cello, eller violoncell som det också heter, är ett stråkinstrument som har fyra strängar. När man spelar på en cello håller man den mellan sina knän och stöder den mot golvet med en utfällbar "pinne" som kallas stackel.

” Jag tycker att musik är viktigt. Utan musik i världen skulle inte filmer vara roliga, för musik gör spänningen i filmer. Den gör kärleken och komedin också. Jag har inga särskilda låtar som är mina favoriter, jag gillar all sorts musik. Om ni gillar musik, var inte rädda att börja i det för det är inte tontigt.

” Musik för mig är känslor och talang. Jag gillar mest techno och pop. Min favoritlåt heter Party Rock Anthem. Utan musik i världen skulle filmer vara tråkiga, inte så mycket dans och mycket mer. Du kanske kan komma på mer om hur världen skulle vara utan musik. Tänk själva. Lyssna på musik lite då och då. Musik kan leda till mycket.

Hur frågar man chans?

FOTO: ELIN

Anna Svensson

Hur känns det?

Det känns roligt.

Hur frågar man chans, och vad gör du om du får ett nej?

Man får ta mod till sig. Man kan säga, får jag chans på dig? Om de säger okej så går man därifrån.

Är det pinsamt att fråga?

Ja, ifall han säger nej.

Hampus Tengeberg Wersén

Hur känns det?

Det känns bra.

Hur frågar man chans, och vad gör du om du får ett nej?

Det är bara att fråga, vill du bli ihop med mig? Då fortsätter man tills man får ett ja.

Är det pinsamt att fråga?

Nej, för jag är modig.

Lyssna
på
ditt

hjärtta!

FOTO: POURIA AHMADI

Alexejs 5 miljö-tips

- ✓ **OM** du har frukt, till exempel äppelskrutt kan du slänga det i soptunnan eller i skogen, i gräs eller kompost. Eftersom det är en frukt som ruttnar lätt så det går bra att göra så. Men plast och metall, kartong, glas, papper ska du slänga i en återvinningsstation.
- ✓ **OM** du har en cykel, möbler, brännbart, metallförpackningar (stora) ska du slänga i återvinningscentral. Du kan också slänga bilbatterier och vanliga batterier i återvinningscentral. Men små batterier kan du också slänga i återvinningsstation.
- ✓ **KÖR** bil mindre. Kör bara bil om du ska långt, annars ska du ta buss spårvagn eller cykel.
- ✓ **ÄT** mindre kött och ät mer fisk och grönsaker för det är nyttigt och kor som vi får nötkött ifrån släpper nästan lika mycket avgaser som en bil.
- ✓ **ANVÄND** mindre el. När det är ljust ute, släck lampan. Använd inte datorer och andra apparater som drar mycket el.

Alexej Mashayekhi
4A, Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

35-ÅRIGA Charlotte Olmarker har jobbat som kurator i 7 år. Eleverna brukar fråga mest om hur man pratar om kärlek och Charlotte brukar säga till eleverna att man ska lyssna på sitt hjärta. Det är ganska många som brukar komma till kuratorn. Man kan gå till henne måndag till fredag.

Simon Akyol, Lucas Nilsson, Garcia, Robin Mirjanic
4A, Kärraskolan

Musik, resor och cirkus

Daniel föddes i Santiago i Chile och flyttade till Sverige med sin pappa när han var 15 år.

...tre saker som gör Daniel **glad**

Vad heter du?

Daniel Alegria.

Hur gammal är du?

28 år.

Har du barn?

Nej.

Är du gift?

Nej.

Har du flickvän?

Nej.

Vem bor du med?

En kompis i Backa.

Vilket land kommer du ifrån?

Jag är född i Santiago i Chile och kom till Sverige 1999, då var jag 15 år.

Hur var din barndom i Chile?

Den var bra, jag bodde i storstan.

Varför flyttade du till Sverige?

På grund av familjen.

Vad har du för utbildning?

Socionom.

Vad jobbar du med?

Jag jobbar på en fritidsgård i Kärra.

Varför vill du jobba på en fritidsgård när du är utbildad socionom?

För att jag gillar att jobba med ungdomar och vara i direktkontakt med dem.

Vad är det som har gett dig hopp i livet?

Människor, familj, kompisar. Min mamma har gett mig hopp.

Vad gör dig glad?

Musik, resor och cirkus.

Kan du spela något, eller några instrument, vilka?

Gitar och trummor.

Favoritbok?

Förvandlingen av Franz Kafka.

Favoritfilm?

Gudfadern.

Favoritmusik?

Punk och reggae.

Gibou Njie
Backas fritidsgård

DET HÄR är Monas favoritfärg

Vad heter du?

Mona Skog.

Hur gammal är du?

65 år.

Är du gift?

Ja.

Hur många barn har du?

Tre.

Vad jobbar du med?

Barn 10-12 år.

Hur länge har du jobbat på Tärningen?

I 12 år.

Vad är det bästa med Tärningen?

Barnen.

Vad är det du gillar med barn?

Barn är spontana, barn är naturliga.

Jag gillar också små barn.

Vad gillar du att göra på din fritid?

Vara på sjön, och vara med barnbarnen.

Mona är ungdomshandledare på Tärningen och visst märks det att hon trivs bland barnen.

Vilken är din favoritmat?

Fisk.

Vilken är din favoritdryck?

Vatten.

Vilken är din favoritfärg?

Blå.

Vilken är din favoritbok?

Elefantens öga av Inger Alvé.

Vilket är ditt favoritprogram?

Kunskapskanalen.

Vilken är din favoritfilm?

En officer och gentleman, jättebra.

**Emelie Edberg
Cornelia Flisberg
Evelina Bengtsson
Weronika Prosner
Tärningen**

Hej Inti, varför skriver du om kroppen?

Det är kul att skriva om kroppen eftersom så många har frågor om hur den fungerar. Läsare blir tacksamma när de får svar på sina frågor.

Vad är hopp för dig, vad ger dig hopp i livet?

Jag hoppas att jag ska kunna ge något bra till andra människor. Mina vänner ger mig hopp, när jag ser dem kämpa men ser att de ändå kan vara snälla mot alla i deras omgivning.

Vad är kärlek för dig?

Jag älskar min mormor och mina syskon mest av allt. Tyvärr har jag ingen familj i Göteborg, så vi ses inte så ofta.

Hur många böcker har du skrivit?

Jag har givit ut tre egna böcker och medverkat i tre andra. Min bäst bok är Pittstim som handlar om killars tankar kring att vara kille.

Varför flyttade du till Sverige?

Det fanns inga jobb i Spanien så mina föräldrar åkte hit för att jobba på ett hotell.

**Joel Green
Niclas Andersson
Kärras fritidsgård**

Inti Chavez Perez är journalist och författare. Han är 27 år och kan tala båda spanska och svenska. När han besökte Kärras fritidsgård pratade bland annat om kropp och respekt, och så blev han intervjuad av Joel och Niclas.

"Sedan jag var liten har jag varit intresserad av berättande. I barndomen rörde det sig ofta om äventyr som jag skrev med trubbig blyerts i skrivblock jag tagit hem från skolan. Mitt rättesnöre var på den tiden Mark Twains bok Tom Sawyers äventyr. Jag tyckte att varje bra berättelse hade sin upplösning i en spännande mörk grotta, precis som i boken om Tom Sawyer. Därför pressade jag för det mesta in en grotta någonstans i mina berättelser."

Inti Chaves i sin blogg

Hopp & Kärlek & Vänskap & Svek &

Ridtävlingen

JOHAN SITTER på hagen. Det är en solig sommarkdag och hans häst Lina betar av det gröna gräset. Johan sitter och tänker på ridtävlingen som han så gärna vill vara med i. Han skulle göra vad som helst bara för att få vara med.

Då ropade mamma:

– Johan, vi ska äta. Kom nu då!

– Okej, jag kommer, svarade Johan och sprang till huset, så fort han kunde. När de satt vid bordet och åt så sa Johan till sina föräldrar att han ville vara med på en ridtävling. Men de skakade på huvudet och sa att det kostar för mycket pengar. Men Johan tjetade:

– Snälla, snälla!

Och till slut sa de OK.

– Yes! Jag ska gå och säga till mina kompisar. Och vi ska träna jättemycket! Tack, ni är bäst! sa Johan och kramade sina föräldrar. Han sprang hem till sina kompisar och sa att de skulle samlas bakom kullen med hästarna. Där skulle de träna på att galoppa och andra saker. De skulle träffas imorgon tidigt på morgonen.

På natten kunde inte Johan somna, han tänkte på ridtävlingen. Om de vann skulle han tävla mer och mer. Då det blev morgon sprang Johan till stallet. Han gav Lina mat, sadlade och ryktade henne.

Sedan galopperade de bort mot kullen. Johans kompisar var redan där. De började med att hoppa. Först i trav sedan började de med att galoppa och så fortsatte de hela tiden.

När Johan kom hem, sa mamma att ridtävling-

en är på måndag. Då sa Johan, okej.

Söndagen var den sista dagen de kunde träna, de tränade jättemycket, fram tills kvällen.

När Johan kom hem sa mamma:

– Gå och lägg din nu!

Måndagen kom och Johan var nervös.

Hans kompisar var också nervösa.

Så blev det deras tur. Johan och hans kompisar gick in och såg sig omkring. De började med att galoppa mot första hindret. Det gick bra. Sedan hoppade de resten av banan. När de blev klara var det dags för prisutdelning. Nu pirrade det mycket i Johans mage. Och så sade domaren vilka som var vinnarna, och det var Johan och hans kompisar!

De fick ta emot guldmedaljerna och blev jätteglada.

Nicole Burgos Lezama
4 A, Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

Utan kärlek...

UTAN KÄRLEK skulle du inte finnas. Utan kärlek skulle inte din mamma, pappa, mor, farmor, morfar och farfar finnas.

För utan kärlek så skulle man hata varandra och dö. Men kärlek är viktigt. Nu vet ni varför kärlek är så viktigt.

Weronika Prosner
Tärningen

Den nya lekkamraten

JAG VAR LEDSEN för att jag var ensam. Då kom någon framför mig! Plötsligt blev vi vänner, eftersom vi tyckte om samma saker. Vi hade kul i Lek & buslandet. Vi hoppade och skuttade. Sedan skulle vi gå hem. Då frågade jag om jag fick hennes telefonnummer. Det fick jag. Jag skickade sms hela natten och hon skickade tillbaka. Vi bestämde att jag skulle komma hem till henne en dag. Det tyckte vi var en bra idé.

Jag åkte buss till henne. Vi kramades när jag kom dit. Jag var lite blyg men det var första gången jag var hemma hos henne. Efter det så sade hon:

– Kom till mitt rum!

Jag följde med henne dit. Hela rummet var rosa och en massa leksaker låg överallt. Hon sade att

hennes mamma skulle ta bort några och skaffa nya leksaker. Jag blev förvånad över att någon kunde ha så många leksaker som hon hade.

– Kom så leker vi, sade hon till mig. Men jag kunde inte leka, för jag kunde inte välja bland alla leksakerna.

– Ta något! sade hon.

– Vad vill du att vi ska leka?

– Vi kan leka att vi är prinsessor och att vi ska till en bal, ska vi? Vad är det? Är du ledsen? Eller varför är du så tyst?

– Nej, jag är inte ledsen men du har så många saker. Det har inte jag.

– Det gör inget. Vänta... när fyller du år?

– Den första maj.

– Bra! Det är bara en vecka kvar. När du fyller år kommer jag ge dig alla saker jag har i mitt rum. Om... jag får komma på ditt kalas.

– Ja, det får du jättegärna!

svarade jag.

– Bra, då kommer jag, med alla grejer i mitt rum.

– Men hur ska du få med dig allt till mitt hus, frågade jag.

Emil och Sofia

EN LÖRDAG eftermiddag gick Emil till Sofia och frågade om hon ville gå ut och leka. Och det ville hon. Emil blev jätteglad. Han tycker om att Sofia aldrig blir sur på honom, även om han råkar slå henne. Emil är lite kär i Sofia. I sitt rum har han bara bilder på henne men det finns ett problem, Emil vågar inte säga vad han tycker om henne till Sofia.

Han vill klättra med henne men hon vill bara pussas. Nu är de på lekplatsen. Emil vill fråga Sofia om hon vill klättra men han vågar inte. Men så tar han mod till sig och frågar iallafall. Sofia säger att de kan testa. De klättrar upp på taket och hon säger att det är roligt. Så roligt att hon skrattar så mycket att hon tappar taget och faller ner mot marken. Hon blöder mycket. Hennes mamma kommer efter en timme och säger att de måste åka till sjukhuset. De springer till bilen.

– Emil, följ med! säger Sofias mamma.

– Ja, jag kommer, svarar han.

När de kommer till sjukhuset tar läkaren emot Sofia. Läkaren säger att Emil ska stanna så länge. Han väntar och efter en timme kommer Sofia och hennes mamma. De åker hem.

Emil Hagman
4 A Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

– Oroa dig inte. Det löser jag på något sätt. Men ska vi leka nu eller slösa bort ännu mera tid?

– Vi ska leka! svarade jag.

– Bra!

Efter en timme ropade hon: – Mamma kan jag och min kompis få glass och sockervadd?

Hennes mamma sade ja.

– Jag vill också ha milkshake. Vill du ha, frågade hon mig.

– Ja tack, svarade jag.

– Mamma! Min kompis vill också ha en milkshake.

– OK, svarade hennes mamma samtidigt som vi spelade Xbox och åt allt som hennes mamma hämtade.

Det var så gott!!!

Aja Yousif
4 A, Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

Hopp & Kärlek & Vänskap & Svek

Gustav, Skrället och den gyllene fisken

GUSTAV och Skrället var hemma och kollade på tv. De tittade på sitt favoritprogram, Fiskarnas hem.

– Jag kan känna doften av alla fiskarna, sa Gustav.

– Det kan jag med, sa Skrället och slickade sig om munnen.

– Va!? Vad är det där för fisk, sa de i mun på varandra.

– Var helt tyst nu så vi kan höra vad han säger, sa Gustav.

Berättarrösten för programmet fortsatte: *”Den gyllene fisken finns i lagunen, vid en stuga som ser ut såhär.”*

Stugan hade ett rött och grönt tak med en lampa på det gröna. Huset var högt och blått med orange ramar runt fönstren. Trapporna var mönstrade med blått och grått.

– Skrället, det är vårt hus. De enda vi behöver göra är att simma dit och hämta fisken, sa Gustav.

– Oj, jag måste lära mig att köra båt, fort-

satte han.

– Nej, Gustav.

Det behöver du inte, du kan köra som en galning. Vi kan simma ner och hämta fisken.

– OK, Skrället. Men om det inte går? För jag kan ju inte simma.

– Det kan du. Innerst inne vet du att du kan, sa Skrället.

– OK, jag gör väl det då, sa Gustav.

– Vi tar grannens motorbåt som ligger där.

Gustav såg ovanligt nöjd ut.

– Vilken bra idé, skrattade han.

– Då går vi nu.

– Japp, då går vi då!

Båten ligger bra till.

– Nu passar vi på, sade Skrället.

– Ja, nu! Då kör vi!

De åkte och åkte men kom aldrig fram.

Men när de precis skulle ge upp, såg de något som blänkte i vattnet.

– Där är den! ropade Skrället. Gustav, dyk ner nu!

Gustav hoppade ner och kom upp med fisken i handen. Sedan körde de hem och njöt av den gyllene fisken. De åt den rå och den var jättegod.

– Det gjorde vi bra, Skrället, sa Gustav.

– Ja det gjorde vi, nickade Skrället.

Felicia Karlsson
Tärningen

Kanonen

JAG GÅR INNE PÅ LISEBERG och det känns spännande för att jag ska åka Kanonen med min kusin Jennifer (fast jag kallar henne Jenni). Jennifer säger att hon nästan ångrar sig när hon ser en rad med gula säten åka förbi och göra en loop. Hon tror att hon kommer ramla ur.

– Det är ingen fara, säger jag.

– Blunda så känns det inte lika läskigt!

Det är vår tur att åka och vi sätter oss. Vi börjar åka och många skriker redan. Först åker vi långsamt upp och sedan åker vi ner jättesnabbt och det verkar aldrig sluta åka ner.

Plötsligt åker vi i en loop och jag kollar på Jenni. Hon skriker och ser överlycklig ut.

– Det är inte alls så läskigt som det ser ut! skriker hon nöjt.

När det var slut ville vi åka igen och igen, och igen. När vi tröttnade så hade vi åkt 12 gånger.

Alexandra Lindberg
4 A, Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

Balder

JAG GÅR IN på Liseberg och då blir jag nervös, för att jag ska åka Balder med min kompis som heter Aja. När vi står i kön säger Aja att jag inte ska vara nervös, för Balder är inte så farlig.

– Bara att första backen är läskig och nästan rak! säger hon.

Men när vi sitter i tåget så ändrar jag mig.

Jag vågar inte, tänker jag. Men jag åker den ändå. När det är slut så tycker jag att Balder är jätte, jätte, jättekul! Då vill jag åka Balder många gånger till, tills jag blir trött och åker något annat på Liseberg.

Nicole Burgos Lezama
4 A, Kärraskolan

Nalle

JAG ÅKTE till Coop med bus-sen. Det var nästan inget ljus på himlen men sedan såg jag ett ljus. Det såg ut som solen fast lite svagare. Jag vände mig om och där satt mamma. Jag sa:

– Mamma, har du inte åkt?”

Mamma svarade inte.

– Varför är du här?

Jag fick fortfarande inget svar av mamma.

– Nu ska jag gå av. Hejdå mamma. Jag kommer sakna dig, sa jag

Nu är jag inne på Coop. Det är så tomt. Det känns som om jag är alldeles ensam. Då ser jag en Nalle som kan prata. Jag säger:

– Hej!

Den säger hej tillbaka men den ser bekymrad ut.

– Vad är det, frågar jag.

– Mina nallekompisar har blivit köpta, så jag är alldeles ensam, svarar Nalle.

– Jag är också ensam.

Mamma och pappa ska åka till Stockholm.

Nallen nickar.

– Jag kan vara din kompis.

Jag blir så glad.

– Jag har vänner, men de är utomlands, så vi kan vara kompisar. Vad heter du? frågar jag.

– Jag heter inget. Kalla mig Nalle, det gillar jag.

– Jag heter Fanny, Jag vill krama dig. Får jag det?

– Självklart! Krama på du, svarar Nalle.

– Jag gillar dig. Jag kan köpa dig om du vill.

– Ja, det vill jag.

– Kom, vi går till kassan och köper dig.

– Nu åker vi hem, säger jag sedan.

– Ja, det gör vi, säger Nalle.

Nu är vi hemma, nu är det bra igen. Jag har Nalle hos mig och känner mig inte ensam längre.

Fanny Hult
Tärningen

Hasse

JAG KOMMER ihåg hur mycket jag grät. Jag förstår inte varför du var tvungen att försvinna. Du var liten och söt. Och klättrade in i min tröja. Men jag vet att du finns i mitt hjärta för alltid. Jag önskar att du var här. Jag älska dig Hasse. Du var min storasysters hamster. Om du ändå hade kunnat komma tillbaka.

Tilda Westling
Tärningen

Hopp & Kärlek & Vänskap & S

Hattgubben

JAG STÅR UTANFÖR mitt hus på min gata. Jag är ensam, riktigt ensam. Vår katt har dött, vi fick avliva den för att den hade diabetes. Hon skulle få ta ungefär två sprutor om dagen och det var inte snällt. Plötsligt kommer det en kille med en stor hatt. Det ser ganska roligt ut. Han kommer närmare och närmare, sedan efter en stund, så står han precis framför mig. Jag ser på honom. Han bara stirrar på mig.

Till sist så säger jag:

– Vem är du?

Det tar tio sekunder innan han svarar mig.

– Jag är en gubbe med stor hatt från Hattistan.

Han tar fram handen och säger:

– Kom!

Jag följer med. Det är söndag, alla är hemma. Vi är ensamma ute på gatan.

Han rotar i sin ficka och tar fram en sked. Han säger:

– Ta den här i munnen så blir du gladare.
– Hur vet du att jag är ledsen, frågar jag ledsamt.
Vi fortsätter gå. Vi har gått i ungefär 5 minuter när han äntligen svarar.

– Jag är en sådan gubbe.

– Vadå för gubbe?

– En gubbe som gör barn gladare, en gud, säger han och stannar. Jag håller i skeden.

– Ta den i munnen, säger han.

– OK! säger jag argt.

När jag tar skeden i munnen så händer det något, jag känner något vid benet. Det är vår katt! Jag blir så glad att jag springer med katten i famnen och säger till mamma att Vilma lever igen. Hon blir också glad.

– Men hur gick det till, frågar hon.

Då berättar jag den långa historien om hattgubben. Senare går jag tillbaka där jag lämnat honom. Men han är borta. Jag tänker att han säkert har gått iväg för att göra andra barn glada.

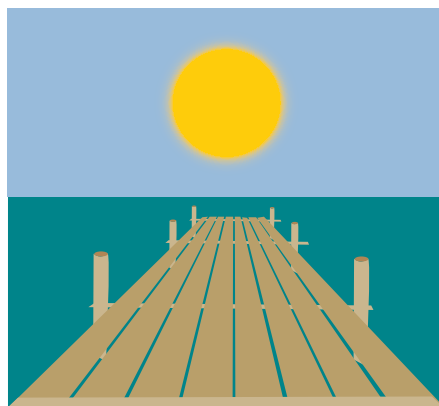
Oscar Meyer
4 A, Kärraskolan

Bästa vänner

HEJ! Jag heter Kajsa Johansson och är tolv år. Jag älskar att vara med mina kompisar, särskilt min bästa kompis Frida. Inte för att jag räknar ut några andra men för att vi håller ihop vad som än händer. Hon och jag har varit bästa kompisar i flera år, vi har haft upp och ner men vi vet att vi alltid löser det. Vad som än händer.

Kajsa Johansson
Tärningen

På bryggan

JAG GÅR PÅ EN BRYGGA och jag känner mig lite ensam och ledsen. Men helt plötsligt så kommer farfar gående borta på bryggan. Jag springer till honom och kramar honom så hårt jag kan. Jag känner mig så glad att se honom. Han frågar om vi ska bada. Och vi badar och leker länge, nästan en hel dag. Sedan åker vi hem.

Emil Hagman
Tärningen

Gubben lurades

EN DAG när jag gick i centrum såg jag runt mig bilar och folk. Jag kände mig glad. Jag gick och gick, plötsligt stötte jag på en gammal gubbe. Han frågade:

– Vill du ha lite pengar?

– Visst, varför inte. Men till vad, frågade jag.

– Till godis, sade gubben.

Han gav mig pengarna.

– Tack, sade jag, sedan gick jag in till Candy. Jag tog en dricka och lite godis. När jag var klar och

skulle betala sade han i kassan att jag inte kunde betala med pengarna jag hade fått. Jag frågade, varför?

– De här pengarna är inte riktiga, sade han.

Jag gick ut ur Candy och tittade runt men gubben var inte där.

Danny Ngo
4 A, Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI

Knuffen

EN GÅNG gick jag i skogen. Eftersom jag var helt ensam så var jag lite rädd. Då kom en tjej rakt framför mig och när vi möttes knuffade hon mig så att jag trillade och så fortsatte hon bara att gå.

Jag reste mig upp och sprang tillbaka till mitt hus. När jag nästan var framme så såg jag henne igen. Då sprang jag fortare och fortare och sedan sprang jag upp till min mamma och pappa och berättade för dem att en tjej hade knuffat mig. Mamma och pappa sade att det var väldigt dumt gjort av henne.

En dag så träffade jag henne igen och då frågade hon om hon hade knuffat mig och då sade jag ja. Hon sade förlåt och sedan blev vi vänner. Vi var med varandra varje dag och vi gjorde läxor tillsammans också.

Annie Nilsson

Sveket & Hopp & Kärlek & Vänskap & Sv

Äkta kärlek

UTAN KÄRLEK skulle ondska och hat styra över världen. Nu ska jag berätta om en man vid namn Tor som är galet förälskad i en kvinna som är omöjlig att få tag i.

Tor vaknade en morgon av att hans väckarklocka ringde, han rusade till sitt fönster som var öppet.

Då såg han sina drömmars kvinna som heter Lavendela. Tor vände sig om när han såg att hon tittade på honom. Han satte sig vid sitt skrivbord och drömde sig bort. Han tänkte att han skulle göra vad som helst för att hon skulle älska honom. Han sade till sig själv att han skulle gå igenom den dimmigaste skogen, klättra upp för det farligaste berget för att hämta den vackraste blomman till henne. Han skulle klä sig näck och spela fiol för henne. Tor såg på Lavendela som om hon var en prinsessa. Han skulle möta djävulen för henne.

Tor tog på sig kläder och gick till stranden för att bada och kolla om Lavendela var där. På stranden såg han hennes fotspår i sanden. Han följde dem tills han såg hennes pappa står mitt framför honom. Tor gick därifrån med raska steg. Han blev besviken, men just då han tänkte gå ett steg, så gick han rakt in i Lavendela och sade:

–Oj, förlåt!

Hon sa att det var okej. Sedan sa hon att hon var hemligt förälskad i Tor. Han sa att han också var det fast i Lavendela.

Efter en stund så frågade Tor om hon ville gifta sig med honom. Lavendela svarade förtjust: JA!

Och sedan dess har de levt lyckliga i alla sina år.

FOTO: POURIA AHMADI

Lovisa Kallay Blomberg
Tärningen

Min underliga dröm

DET VAR en gång en dröm som var lite underlig för den började med att människor som bar svärd började kriga. Bomber lades ut och hundratals människor dog varje dag. Hundratals gravar grävdes varje dag.

Men i drömmen fanns det en speciell person, en flicka som bara var 8 år och ville förändra allt, eller det var i alla fall vad folk sade och hoppades på. Och varje kväll när flickan som hette Nellie gick till sängs tänkte hon på alla människor som trodde på henne. Hon tänkte göra något men hon visste inte när eller hur.

En kväll red hon ut för att besegra människorna som bar svärd och deras ledare, Vilda. Nellie slog ner vakterna vid Vildas slott. Hon letade igenom slottet tills hon hittade Vildas rum, det var svart med en fackla i. Nellie blev nästan lurad men till sist lyckades Nellie besegra Vilda. Natten fortsätter, vakterna blir rädda och faller ner på knä och sedan rider Nellie hem glad.

Tilda Åkerman
Tärningen

Fabian

JAG VILLE INTE att dina tänder skulle växa.

Jag ville inte att du skulle avlivas. Jag saknar dig Fabian. Du var världens bästa kanin. Jag saknar dig jättemycket. Vems fel var det? KOM TILLBAKA!

Bailey Stocker
Tärningen

Jag vill bli proffs

JAG HETER EMMA. Jag spelar fotboll och min pappa är fotbollstränare.

I början av träningen springer vi runt hela planen. Alla fuskar och springer runt halva planen.

Min familj består av mig, min storebror Tobias, min mamma Lise-Lott och min pappa Markku. Min storebror sitter oftast vid datorn. Mamma jobbar till ungefär 5.

Jag tränar onsdagar och lördagar. Jag spelar match på torsdagar. Vi har vunnit alla matcher i serien. Jag är oftast topp. Jag har spelat två år och jag hoppas att en dag bli fotbollsproffs.

Emma Turja
Tärningen

Jag och min katt

JAG HETER VILMA och är tio år. Jag har en katt som heter Smilla. Hon är ett år, lite svart och lurvig. Henne gillar jag väldigt mycket och jag tycker hon är väldigt söt. Hon gillar att klättra, är bra på att jaga, springer väldigt mycket om dagarna, älskar skogen och kommer hem med en död mus i munnen. Men Smilla är inte bara ute, hon är också inne och spinner och äter väldigt mycket.

Vilma Dahlanber
Tärningen

Hundar

DET VAR en gång en tjej som älskade hundar. En dag skulle hon åka till en hundkennel. Där fann en ras och det var en Dalmatiner. Hon gick in och såg direkt en liten hundvalp. Hon sade att dig vill jag ha och sedan när hon kom hem hade hon en liten hund.

Elin Gabrielsson
Tärningen

"Dans gör mig glad!"

JAG GÅR i dans, vilket jag tycker är jättebra!
Min lärare heter Emma och är jättesnäll.

Vi dansar showdans. Förut så gick jag i en annan grupp men jag var ett år äldre än alla andra där. Jag tycker det är kul att dansa, jag blir glad av det.

När jag har längtråkigt brukar det bli bättre när jag sätter på lite musik och sjunger och dansar till den. Showdans är den bästa dansen, tycker jag. När jag vet att det ska bli dans, t ex imorgon, blir jag glad.

Cornelia Flisberg

4 C, Klarebergsskolan/Tärningen

Fritidsfakta

MAN GÅR på Tärningen för att föräldrarna jobbar. Man får välja om man vill vara på fritids eller inte. På fritids får man välja om man vill vara ute eller inte. Man får pyssla, spela boll, spela spel. Man får också mat.

På Tärningen jobbar Mona, Lena, Fedra, Agneta, Kacka, Martin och Peter.

Varför heter fritidsgården Tärningen?

– Jo, för att för 23 år sedan fanns det en klubb på fritidsgården. Några av barnen kom med förslag och tyckte att fritidsgården skulle heta Tärningen. De röstade och så fick den det namnet. De som röstade var födda år 1979 och är nu vuxna.

**Jenni Mustakangas
Weronika Prozner**

4B, Lillekärraskolan/Tärningen

FOTO: CARL-MAGNUS HÖGLUND

DISCO!

KLAREBERGS aula är en stor sal där det brukar vara stora discon. I början får man en stämpel på handen så att de vet att man har betalat. Där finns det ett fönster, innanför står folk och säljer chips, popcorn, godis, dricka och kokosbollar. När alla kommit in brukar det bli tävlingar, t ex dansstopp, tryckare, limbo. Och

så får man reda på vem som dansar finast och vara med i en lotttdragning. Discot brukar hållas mellan 18-21 på kvällen. De flesta tycker att det är bra att man får gå ut och sedan komma tillbaka.

**Bailey Stocker
Linnea Nilsson**

4D, Klarebergsskolan/
Tärningen

Vad tycker du
är bäst på discot?

Tilda Westling:
"Musiken, priserna och
tävlingarna."

Disa Glenvik Flodberg:
"Musiken."

Kajsa Johansson:
"Musiken, dansen och
klingarna. Jag har dansat
med Josef."

FOTO: SAMI MORABET

made in

"Jag dansar Streetdance.

Det är roligt när man får lära sig nya steg hela tiden. Och det ligger i Kärra."

Ismael Aslam

Tärningens bästa boktips!

Ismael Aslam: *Harry Potter* av J.K Rowling. Är bra för att den är spännande.

Lovisa Blomberg: *Vildhäxa: Eldprovet* av Lene Kaaberbøl. Den är mycket spännande för det händer saker hela tiden.

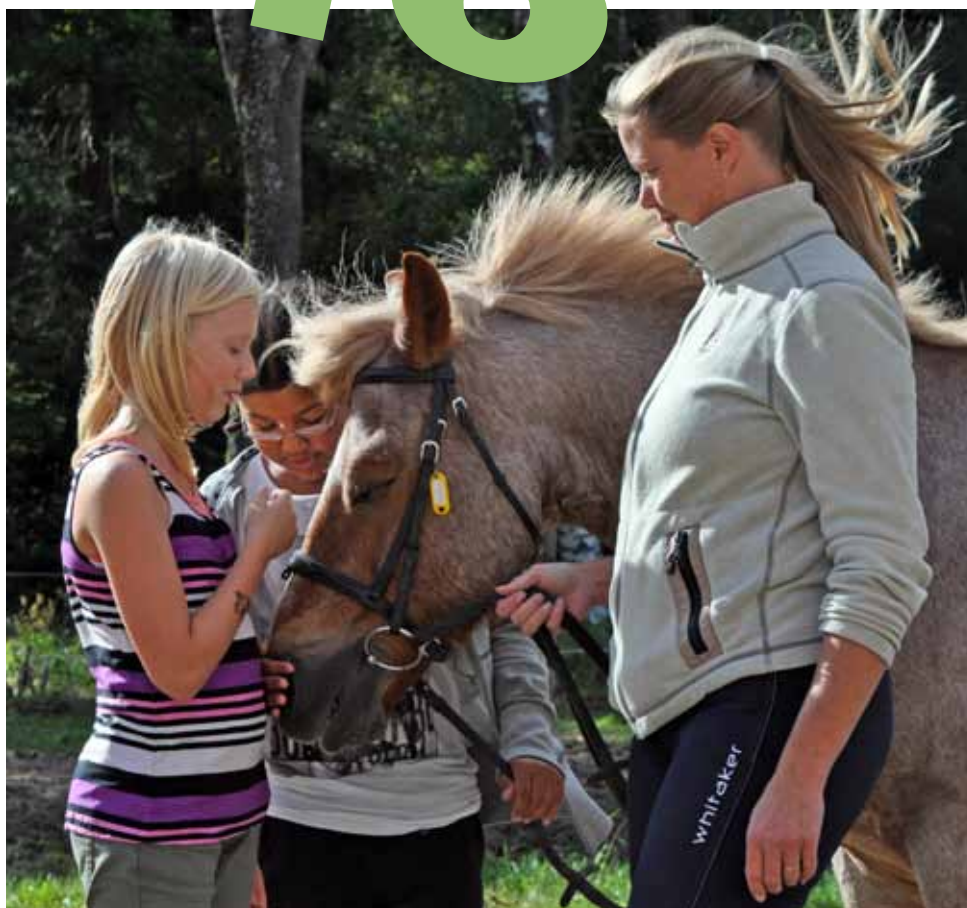
Bailey Stocker: Olika historier, roliga historier.

Tilda Åkerman: *En låda kattungar* av Lucy Daniels. Den är bra för att den är sorglig och handlar om kattungar.

Tilda Åkerman
4 B, Lillekärraskolan/Tärningen

FOTO: POURIA AHMADI

Tre som gillar hästar – Amanda, Grace och Ulrika.

Intervjuer med ridlärarna **Ulrika** ...och **Gunilla**

VI GICK upp till Clarebergs ridklubb och intervjuade Ulrika, vår ridlärare. Hon är jättesnäll och en jättebra ridlärare.

Hur länge har du varit ridlärare?
Jag har varit det i 23 år.

Hur gammal är du?
Jag är 43 år.

Varför ville du bli ridlärare?
Jag ville jobba med djur. Ville först bli veterinär men det var för lång tid i skolan.

Har du några djur?
Jag har en hund som heter Majsan.

Har du eller någonsin haft en häst?
Jag har haft två hästar som hette Tisset och Habib.

Är det svårt att lära ut till barn?
Ja, ibland men det är väldigt kul.

**Amanda Eliesersson
Grace Soares Dos Reis**
4 A, Kärraskolan

TILDA och Nathalie ville helst intervju sin ridlärare Lotta men när det inte gick så frågade de Gunilla Johansson. Och som tur var hade hon tid att svara på deras frågor.

Hur länge har du varit ridlärare?
24 år i Clareberg.

Hur många år är du?
46 år.

Vilken är din favorithäst?
Alla.

Varför ville du bli ridlärare?
Jag fick prova att vara ridlärare och det var roligt. Och jag älskar hästar.

Var bor du?
I Kärra.

Har du en egen häst och vad heter den?

Ja, jag har en, den heter Tes-san.

Har du husdjur hemma?
Ja, sex katter.

Vilken är din favoritfärg på hästen?
Ingen särskild.

Vilket är ditt favoritdjur?
Katt.

**Tilda Mustonen
Nathalie Lefalk**

Favorithästar:
Olle & Shanon.

Favorithästar:
Etha & Jolle.

Fakta om Clareberg

Clareberg är en stor ridskola som ligger på Von Sets Gata i Kärra. Där finns cirka 30 hästar, fyra ridlärare, en paddock, fem hagar, ett stall, en manege och ett café. Caféet har öppet måndag-fredag och säljer godis, mackor, drickor, frukt och bul-lar. Ibland är det tävlingar. De ordnas av ungdomssektionen.

FOTO: POURIA AHMADI

FOTO: CHRISTOPH HANNOUN

Tanaz och Romella berättade om Hopp och Kärlek

Tanaz Daraee och Romella Hannoun har föreläst om Hopp och Kärlek för oss i klass 4 på Kärraskolan. De berättar vad kärlek betyder:

– Kärlek kan betyda så mycket. Det finns olika slags kärlek, kärlek till familjen, kärlek till en vän och kärlek till sitt husdjur. Man kan ha kärlek till så mycket.

De gjorde en lek som visade hur många som är kära i klassen. Om inte kärlek funnits skulle vi vara deprimerade, trötta, oälskade och mycket mer. De berättar om hur det känns att inte vara älskad och att vara älskad. Man kan hata och älska. De berättade för oss hur man kan visa kärlek till en annan person, hur viktigt det är att ta hand om varandra och inte kränka varandra och hur det känns inombords när man blir kär.

Därefter pratade de om hopp. Hopp är det som ger oss glädje och kraft för att orka i livet. Hopp och kärlek kan hänga ihop. Utan hopp skulle kärlek inte finnas. Hopp är att tro, att hoppas att nå sitt mål. De slutade sin föreläsning med den här meningen:

– Ha alltid ett hopp för att kunna nå ett mål och kunna ta nya steg fram.

**Linn Edlund
Oscar Meyer**

Klass 4 Kärraskolan

FOTO: POURIA AHMADI